

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 13 marca 1924 r.

o wypuszczeniu zagranicznej siedmioprocentowej pożyczki w lirach włoskich.

Na podstawie art. 1 punktu 5 i art. 2 ustawy z dn. 11 stycznia 1924 r. o naprawie Skarbu Państwa i reformie walutowej (Dz. U. R. P. № 4 poz. 28) oraz zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dn. 13 marca 1924 r., ustanawiam co następuje:

§ 1. Upoważnia się Ministra Skarbu do wypuszczenia zagranicznej siedmioprocentowej pożyczki do wysokości sumy 400.000.000 lirów włoskich.

§ 2. Spłata pożyczki odbywać się będzie w drodze losowania wypuszczonych obligacji, według planu umorzenia, który ma być obliczony na lat 20 i podany zostanie na odwrotnej stronie obligacji.

§ 3. Regularną opłatę odsetek i terminową spłatę kapitału pożyczki zabezpiecza się całym majątkiem i wszystkimi dochodami Rzeczypospolitej, a w szczególności całym ruchomym i nieruchomym, obecnym i przyszłym, majątkiem Państwowego Monopoli Tytuniowego i wszystkimi dochodami tego ostatniego, płynącymi z produkcji i sprzedaży surowca i wyrobów tytuniowych.

§ 4. Nadto w ciągu pierwszych 10 lat trwania pożyczki utworzony będzie fundusz rezerwowy, do którego z dochodów Monopoli Tytuniowego przelewane będą corocznie kwoty w wysokości, odpowiadającej: w pierwszych 5 latach czterem procentom,

zaś w następnych 5 latach trzem procentom pierwotnej sumy pożyczki. Powyższe kwoty będą przelewane Rządowi Włoskiemu w Rzymie w ratach półrocznych zgóry, przyczem pierwsza rata będzie zatrzymana z sumy, uzyskanej ze zrealizowania pożyczki. Fundusz ten umieszczony będzie w bonach Skarbu Włoskiego lub Włoskich papierach państwowych, z terminem płatności przed rokiem 1944, i złożony w jednym z banków włoskich, według wskazania Rządu Włoskiego. Narastające procenta dołączane będą do kapitału w ten sam sposób, jak wypłacane raty półroczne.

§ 5. Pożyczka niniejsza zostanie zabezpieczona na pierwszej hipotece nieruchomości wraz z ich przynależnościami, zarówno należących do Państwowego Monopoli Tytuniowego, jak i tych, które w przyszłości przez ten Monopol nabyte zostaną.

§ 6. Z ogólnych dochodów Państwowego Monopoli Tytuniowego przedewszystkiem wydzielane zostaną środki, potrzebne na oprocentowanie i umorzenie pożyczki oraz utworzenie funduszu rezerwowego, przyczem środki te na inne cele użyte być nie mogą.

§ 7. Obligacje pożyczki będą zwolnione od wszelkich podatków, stempeli, opłat i należności, zarówno już obowiązujących w Polsce, jak i zaprowadzanych w przyszłości, przyczem Skarb Państwa przyjmie na swój rachunek wszystkie opłaty, które obciążają we Włoszech lub obciążyć mogą obligacje powyższej pożyczki, a w szczególności opłatę stempla od tytułów zagranicznych i podatku od kuponów w wysokości 15°/_o.

§ 8. W drodze porozumienia Rządu Polskiego z Rządem Włoskim zostanie wyznaczony przedstawiciel posiadaczy obligacji niniejszej pożyczki, upraw-

niony do zastępowania w Polsce ich interesów przed władzami administracyjnymi i sądownymi.

§ 9. Odsetki, poczynając od 1 listopada 1924 r., będą wypłacane bez jakichkolwiek potrąceń 1 maja i 1 listopada każdego roku, za zwrotem odpowiedniego kuponu. Losowanie podlegających umorzeniu obligacji odbywać się będzie, poczynając od r. 1925, publicznie w październiku każdego roku w Rzymie, w pomieszczeniu Banca Commerciale Italiana, z prawem uczestniczenia ze strony przedstawiciela Poselstwa Polskiego w Rzymie, z zachowaniem zwykłych formalności. Numera wylosowanych obligacji będą ogłaszane: w Polsce — w Monitorze Polskim, we Włoszech zaś w „Gazzetta Ufficiale del Regno” i w dwóch poważniejszych dziennikach Rzymu i Medjolanu. We wskazanym banku i we wszystkich jego oddziałach będzie również uskuteczniata wypłata odsetek i kapitału za wylosowane obligacje, przyczem kapitał ten będzie wypłacany po upływie miesiąca od dnia losowania, bez wszelkich potrąceń, w pełnej imiennej sumie lirów włoskich, a to za zwrotem obligacji wraz z kuponami, których termin nie upłynął.

§ 10. Umorzenie pożyczki według ustanowionego planu może być również dokonywane w drodze zakupu odnośnej ilości obligacji na giełdzie. Rząd Polski będzie uprawniony do wylosowywania i wykupywania, poczynając od 6 roku trwania pożyczki, większej ilości obligacji, niż w planie umorzenia wskazano. W tym wypadku obligacje, umiarkowane ponad liczbę, planem umorzenia ustaloną, będą spłacane po 550 lirów włoskich, jeżeli spłata będzie miała miejsce przed terminem 1 października 1934 roku, a po 525 lirów, jeśli nastąpi ona w ciągu pięciolecia, kończącego się 1 października 1939 r.

§ 11. Wartość brakujących kuponów lub też kuponów nienależnie wypłaconych będzie potrącana przy wypłacie kapitału za obligacje.

§ 12. Przedawnienie kuponów następuje po upływie lat 5 od terminu ich płatności, przedawnienie zaś wylosowanych obligacji po upływie lat 10, od dnia ogłoszenia o ich wylosowaniu w „Gazzetta Ufficiale del Regno d'Italia”.

§ 13. Obligacje niniejszej pożyczki będą mogły być w Polsce używane do lokowania kapitałów fundacyjnych, pupilarnych, depozytowych, jak również na kaucję w stosunkach kontraktowych.

§ 14. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*
Prezes Rady Ministrów
i Minister Skarbu: *W. Grabski*
